

HZ. MUHAMMED'İN KÜLLİ RİSALET DAVASINDA MÜSLÜMAN TÜRKLERİN MANEVİ YERİ HADİSLERİN ORTAYA KOYDUĞU BAZI GERÇEKLER

Zekeriya KİTAPÇI*

ÖZET

Özellikle Türklerin müslüman olması sürecini araştırmalarında işleyen Prof. Dr. Zekeriya Kitapçı bu makalesinde Hz. Muhammed'in peygamberlik davasında Türklerin manevi yerini incelemiştir.

Anahtar Kelimeler: kırmızı çehrelî, ulu'l azm, kefil, kırmızı kavim, siyah kavim.

Giriş

Hz. Muhammet; Allah tarafından insanları doğru yola çağırarak için gönderilen ve gelmiş geçmiş bütün hak peygamberler arasında ilâhî nübüvvet ve risâlet davasında muvaffak olmuş tek, ulu ve yüce bir Peygamberdir. Bugün bile İslâmiyetin karşısında en büyük rakip dinlerden biri olan Hristiyanlık ve Hz. İsa'ya sağlığında sadece onbir kişi (Havârf) inanabilmiş ve onun yarım kalan "Peygamberliği"nin İslâmî ananelere göre "Ahir zamanda" tamamlanacağı bildirilmiştir. Yine "Ülü'l-Azm" peygamberlerden biri olan Hz. İsa ve ona indirilmiş dört hak kitaptan biri olan İncil'den, insanlığa Allah'ın gerçek vahyi olarak bir tek âyet bile intikal etmemiştir.

Evet Hz. Peygamber'in bu yöndeki büyük başarısı *Cenabı Hak* namına da kabul edilmiş ve bu keyfiyet kendisine bir ilâhî hitapla bildirilmiş ve bir ilâhî beyanla şöyle buyrulmuştur.

« اليوم أكملت لكم دينكم وأتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الإسلام ديناً . »

("Bugün (ben) size dininizi bütünledim, üzerinize olan nimetimi tamamladım ve din olarak sizin için İslamiyeti beğendim (onda hoşnut oldum)"¹).

* Selçuk Üniv. Eğitim Fak., KONYA.

Hız Peygamber'in bu ilâhî tebliğ ve küllî risâletinde müslüman Türk milletinin çok önemli bir yeri vardır. Bu manada Hz. Peygamber, bir ihbâr-ı gaybî olarak bir çok ilâhî tebşir ve beyanlarda bulunmuş ve Türk milletinin bir manada ve büyük kitleler halinde müslüman olacağına onların İslamiyetin yüce gayelerine çok büyük hizmet edeceklerine bizzat "kefil" olmuştur.

Hız Peygamber bu konuda daha da ileri gitmiş, Cenabı hakkın onları bu ilâhî davada kendisine "en büyük yardımcı kaldığını" beyan buyurmuş ve bu "kırmızı çehreli, kara bıyıklı, yiğit görünümlü cihâd erlerine" çok büyük iltifat ve teveccühlerde bulunmuştur. İşte bundan sonraki sayfalarda Hz. Peygamber'in nübüvvetinin bu ilâhî yönü üzerinde durulacak ve bir sır perdesi aralanmaya çalışılacaktır.

Konu ile İlgili Hadislerin Metin ve Çevirileri

«عن أبي ذر الغفاري (ر.ع.) قال، قال النبي (صلعم) أوتيت خمساً لم يؤت من نبي كان قبلي وبعثت إلى الأحمر والأسود.»

1. Ebî Zer el-Ğıfârî'den rivayet edildiğine göre Hz. Peygamber (s.a.s.) şöyle buyurmuşlardır; "Bana benden önce hiç bir Peygambere verilmeyen beş şey verilmiştir. (Bunlardan biri de) benim bütün 'kırmızı' ve 'siyah' kavme peygamber olarak gönderilmemdir"²

«عن جابر بن عبد الله الأنصاري قال: قال رسول الله (صلعم) أعطيت خمساً لم يعطين أحد قبلي؛ كان كل نبي يبعث إلى قومه خاصة وبعثت إلى كل أحمر وأسود.»

2. Câbir b. Abdullah el-Ensârî (r.a.) den rivâyet edildiğine göre Allah'ın Rasûlü (s.a.s.) şöyle buyurmuşlardır; "Bana benden önce hiç bir Peygambere verilmeyen beş şey verilmiştir. Bunlardan biri her peygamber özellikle kendi kavmine peygamber olarak gönderildiği halde ben bütün "kırmızı" ve "siyah" kavme peygamber olarak gönderildim"³.

«عن أبي هريرة (ر.ع.) عن النبي (صلعم) قال: لا تقوم الساعة حتى تقاتلوا قوماً نعالهم الشعر وحتى تقاتلوا الترك صغار الأعين حمر الوجوه دلف الأنوف كأن وجوههم المجان المطرقة وتجدون من خر الناس أشدهم كراهية لهذا الأمر حتى يقع فيه الناس معادن خيارهم في الجاهلية خيارهم في الإسلام ولئن على أحدكم زمان لأن يراني أحب إليه من أن يكون له مثل أهله وماله.»

3. Ebû Hüreyre (r.a.) den rivâyet edildiğine göre Hz. Peygamber (s.a.s.) şöyle buyurmuşlardır: "Sizler deriden çizmeler giyen bir kavimle çarpışmadıkça kıyamet kopmaz. O kadar ki sizler küçük gözlü, "kırmızı çehreli" yassı burunlu, yüzleri sanki

¹ Kuran-ı Kerim, el-Mâide; 3.

² Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, Beyrut 1993, VI, s. 179.

³ Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, Th. M.S. Hâşim, Beyrut, II, s. 411.

örs üstünde döğölmüş ve üzeri derilerle kılıflı kalkanlar gibi sağlam (bir kavim olan) TÜRKLERLE çarpışsınız. (Ey Ebû Hüreyre!) İnsanların (Allah katında) en hayırlarının, bu dine girmeden önceki devirlerde bu dinden en fazla yüz çeviren kimseler olduklarını görürsün. Oysa insanlar tıpkı (has) madenler gibidir. Cahiliye devrinde hayırlı olan (kavim)ler, İslam dinine girdikten sonra da bu dinin (en) hayırlıları olurlar. Sizden birinizin üzerine öyle bir zaman gelecek ki; bu kişi için beni görme isteği; onun aile ferdleri ve mallarının bir misli daha o kimsenin kendisine verilmesinden daha sevimli olacaktır. (Türklerden öyle insanlar gelecektir ki onların Peygamberi sevme ve ona kavuşma sevgisinin önüne mal, mülk ve aile ferdleri de dahil hiç bir şey geçmeyecektir)”⁴.

« عن تبع عن كعب قال: طوي يوم الملحة العظمى لحمير (أو الحميراء) والله ليعطينهم الله الدنيا والآخرة وإن كره الناس. »

4. Tubey'in, Ka'b (r.a.)'dan; ona, Hz. Peygambere atfen Hz. Peygamberin şöyle buyurduğunu söylemiştir: “Büyük çarpışma gününde (Haçlı savaşlarının, o kan gövdeyi götürdüğü günlerde) kırmızı çehrelilere (Türklerle) müjdelers olsun! Allah'a yemin ederim ki, insanlar çatlasa da patlasa da Allah onları, hem bu dünya, hem de öbür dünyada kesinlikle mükafatlandıracaktır.”⁵

« عن راشد بن سعد (ر.ع.) قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): إن الله تعالى وعدني فارس ثم الروم، ثم نساؤهم وأبنائهم ولأممتهم وكنوزهم وأمدني بحمير أعوانًا. »

5. Raşid b. Sa'dan rivayet edildiğine göre; Hz. Peygamber (s.a.s.) şöyle buyurmuşlardır: “Şanı yüce olan Allah şüphesiz bana (ümmetime; kırmızı çehreliler sayesinde) İran'ı ve Bizans'ı ele geçirmeyi vaad etti. Bundan da öte; onların karılarını, çocuklarını, kölelerini ve bütün hazinelerini bana peşkeş çekti. Zira bana; Kırmızı Çehrelileri (Türkleri) yardımcı kılmakla beni çok güçlendirdi”⁶.

« عن عبد الله بن سعد قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) إن الله تعالى أعطاني فارس ونساؤهم وأبنائهم وأموالهم وسلاحهم وأعطاني الروم ونساءهم وأبنائهم وأموالهم وأمدني بحمير. »

6. Abdullah b. Sa'd (r.a.) dan rivayet edildiğine göre; Hz. Peygamber (s.a.s.) şöyle buyurmuşlardır: “Şüphesiz şanı yüce olan Allah; İran'ı hem de onların karılarını; çocuklarını, mallarını ve silahlarını, (diğer taraftan) Bizanslıların da karılarını, çocuklarını, silahlarını ve mallarını bana (ümmetime) ele geçirmeye söz verdi. Zira beni Kırmızı Çehrelilerle (Türklerle) çok güçlü kıldı”⁷.

Hz. Peygamber'in Evrensel Risâleti: Araplar ve Türkler

Gerçekte Hz. Muhammed ne bir millete, ne Yahudiler'in Hz. Musa'yı algıladıkları gibi özel bir kavme, hatta ne de özel bir yer veya coğrafi bir iklime “peygamber” olarak gönderilmemiştir. O, kıyamete kadar kendinden sonra gelmiş ve gelecek dili, dini, ırkları farklı bütün, insanlara ve cinlere gönderilmiş ve risaleti evrenin mün-

⁴ El-Buharî, IV., s. 165, Krş. Havva, Said, *el-Esâs fis-Sürne*, IX., 204.

⁵ Nuaym b. Hammad, *el-Fiten*, Tah. M. M. S., *eş-Şûri*, Beyrut 1997, s. 337.

⁶ Nuaym b. Hammad, s. 343.

⁷ Nuaym b. Hammad, s. 346.

halarına kadar herkese hatta melekût alemine dahi şamil en ulu, en yüce, en şereffi ve en son peygamberdir.

Onun risaletinin evrenselliği ve bütün insanlığa en son Peygamber olarak gönderilmesi *Kuran-ı Kerim*'in bir çok ayetlerinde dile getirildiği gibi, Onun bir çok hadislerinde de bu temel gerçek bütün özellikleri ile (isimleri) dile getirilmiş ve insanlığın yarınlarına bir ilahi mesaj olarak verilmiştir⁸.

Şunu kabul ve itiraf etmeliyiz ki; Hz. Muhammet'in bütün insanlığı kucaklayan umumi risaleti içinde müslüman Araplar ve hele hele Türkler'in çok ayrı ve müstesna bir yeri vardır. Buna sebepte, öyle tahmin ediyoruz ki Cenabı Mevla'nın; gerek Araplar ve gerekse Türklerin alınına bir ilahi kadar kalemi ile İslam, ayrıca onun risalet ve nübüvveti hususunda çok güzel şeyler yazması ve bunun daha sonraki devirlerde ve bir tarih akışı içinde bütün berraklığı ile ortaya çıkmasıdır.

Bilindiği gibi, müslüman Araplar; bir cahiliye devri ve insanların kalb ve gönüllerinin Allah'ın hidayetine karşı, Ka'be'deki putlar kadar taş kesildiği bir devirde Allah ve Resulünün çağırısına uymuşlar, İslamiyete bütün güçleri ile sahip çıkmışlar, onu kıtalar arası bir din haline getirmişlerdir. Onların İslam dinine karşı gösterdikleri bu ilahi coşku ve sonsuz ilgileri sebebiyle "cahiliye" dediğimiz karanlık, zulmet ve dalalet devri bitmiş ve insanlığın ufkunda kıyamete kadar parlayıp duracak yeni bir "saadet" bir nur ve hidayet asrı başlamıştır. Böylece ilk müslüman Araplar; "sahabe" dediğimiz ve semavat aleminin parlak yıldızları ve kökü yedi kat göklerde olan o ilahi zincirin mübarek altın halkalarını ve bir altın neslini oluşturmuşlardır.

Aynı keyfiyet Türkler için de geçerlidir. Türkler de Araplar gibi İslam dini ile karşı karşıya geldikten sonra, İslam hidayet rüzgarları daha sonraları Tûran yurdunda, bir kasırga gibi esmiş ve Türkler kendilerini ilahi bir hidayetin cezbesine kaptırmışlar ve böylece yüzde yüzlere varan bir ekseriyetle müslüman olmuşlardır. Türkler; İslam dininin hidayet cezbesine bu şekildi kendilerini kaptırmaları ve Türk boylarının bir insan seli halinde Allah'ın dinine koşmaları ile öylesine mübarek bir destan yazmışlardır ki, böyle bir dini destanın, ne İslam ve ne de insanlık tarihinde bir eşi ve benzeri yoktur⁹.

Türkler, Gelecekleri Ayet ve Hadisle Müjdelenen Kavim

Daha sonra bu ilahi destanın kahramanları bir ilahi ordu halinde, batıya, İslam'ın taht ve baht şehri Bağdat ve daha sonra İstanbul'a yönelmişler ve Hz. Peygamber'in kıyamete kadar devam edecek olan ebedi risaletinin manevi varisi olmuşlardır. Bu bir manada kutsal peygamber emanetinin yeni sahiplerine devredilmesi idi. Böylece kutsal İslam sancağı Türklerin eline geçmiş oluyordu. Artık bundan sonra Türkler parlak kılıncılarını on iki asır İslam'ın yüceliği ve Allah'ın dininin aziz olması için adanmışlardır. Bu uğurda onların kanları, nehirler gibi akmış ve kemikleri dağlar gibi yığılıp kalmıştır. Dünyada ve İslam mîmetleri içinde İslam dininin yüceliği uğrunda Türkler kadar şehit veren hiç bir millet yoktur.

Gerçekten doğudan kopan bu ilahi fırtına ve bunun öncüleri, asırlarca evvel bir ilahi beyan halinde müslümanlara haber verilmiş ve bu hususta Yedi Kat Göklerin

« يا أيها الذين آمنوا من يرتد منكم عن دينه فسوف يأت الله بقوم يحبهم ويحبونه أذلة على المؤمنين أعزة على الكافرين يجاهدوا في سبيل الله ولا يخافون لومة لائم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله واسع عليم. »

⁸ *Kuran-ı Kerim*; el - Enbiya, 107, es - Sebe, 27, el - Bakara, 119.

⁹ Bu ilahi destan hakkında geniş bilgi için bkz. Kitapçı Z., *Türk Boyları Arasında İslam Hidayet Fırtınası*, Konya 2000.

Sahibi şöyle buyurmuşlardır:

“Ey iman edenler! Sizlerden kim Allah'ın dininden yüz çevirirse; şüphesiz Allah; müminlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı onurlu ve zorlu, kendisinin onları seveceği ve onların da kendisini seveceği bir kavim (Türkler) getirecektir. Onlar Allah'ın yolunca cihad ederler ve hiç bir kınayanın kınamasından, dedikodusundan da çekinmezler. Bu Allah'ın bir lütfü ve keremidir ki; onu kime dilerse ona verir. Allah ihsanı bol ve çok bilendir”¹⁰.

Aynı heyecan verici durum Hz. Peygamber'in bir kısım hadislerine de konu olmuş ve Hz. Peygamber bu ilahi yürüyüşün temsilcilerinin Muhammet ümmetine şu şekilde müjdelemiştir.

« يَا تَيْمِيمُ قَوْمٌ مِنْ قَبْلِ الْمَشْرِقِ عَرَّاضُ الْوُجُوهِ صَغَارُ الْعَيُونِ كَأَنَّ وَجُوهُهُمْ الْمَحَانِ الْمَطْرَقَةُ. »

“Doğu cihetinden size geniş değirmi yüzlü, çekik gözlü ve yüzleri sanki örs üstünde döğülmüş, derilerle kılıflı kalkanlar gibi sağlam bir kavim (Türkler) gelecektir”¹¹.

Bir diğer hadisinde ise Hz. Peygamber bu ilahi yürüyüşün yeni öncüleri ve onların büyük maceralarını bir heyecan halinde şu şekilde haber vermiştir:

« يَا عَلِيُّ! إِنَّكُمْ سَتَقَاتُلُونَ بَنِي الْأَصْفَرِ وَيَقَاتِلُوهُمْ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِكُمْ حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ رَوْقَةُ الْإِسْلَامِ الَّذِينَ لَا يَخَافُونَ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَانِمًا. »

“Ey Ali! Sizler Benî Asfar (Rumlarla) çarpışacaksınız. Oysa sizden sonra onlarla asıl çarpışacak (bir kavim) “İslamın yüz akarı” uluları gelir. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah yolunda cihad etmekten ne bir kınayanın kınamasından ve ne de onların dedikodusundan asla çekinmezler”¹².

İşte müslüman olduktan sonra batıya doğru ilahi bir yürüyüşe geçen bu cihad erleri yani Türkler “kırmızı çehrelî” yağız yüzlü insanlardı. Hz. Peygamber onları bu özel sıfatları ile Muhammet ümmetine tanıtmak istemiş ve bu yönde bir çok ilahi mesajlar vermiştir.

Gerçekte bütün bunlar, bir ilahi kader çizgisinin doğrultusunda olmuştur. Müslüman Araplar ve Türkler senaryosu sanki bir ilahi kader kalemi tarafından yazılmış bu insanlık filminin dünya sahnesinde baş rollerini oynayan iki büyük kahramanları idi. Hz. Peygamber nübüvvet gözü ile bu ilahi filmi herkesten önce seyretmiş ve ilahi risaletinin herkesten önce Araplar ve Türklerin müslümanlığının manen kefilî olduğunu görmüş ve bu ilahi sırrı kendine has bir üslûb, bir beyan ile açıklayarak herkesten önce Araplara ve Türklere Peygamber olarak gönderildiğini söylemiştir. Bundan maksadımız Hz. Peygamber'in yukarıda metin ve çevirisini verdiğimiz hadislerinde de ortaya koyduğu gibi, kendisinin öncelikle “kırmızı” ve “siyah” kavme “peygamber” olarak gönderildiğini beyan etmesi ve bu ilahi gelişmeleri çok daha önceden haber vermiş olmasıdır. Hz. Peygamber bu yönde daha da ileri gitmiş “kırmızı” ve “siyah” kavme bir manada “özel” olarak gönderilmesi keyfiyetini; kendisini diğer hak peygamberlerden ayıran en önemli imtiyaz ve üstünlüklerden biri olduğunu beyan buyurmuşlardır. Hz. Peygamber böyle derken antropoloji bilginlerine de ters düşmemiş oluyordu.

¹⁰ Kur'an-ı Kerim; el-Maide; 54.

¹¹ el-Muttakî el-Hindî, *Kenzü'l-Ummal*, XIV., s. 571.

¹² İbn Kesir, *Kitabü'n-Nihâye*, Tah. T. M. ez-Zeyni, I., s. 56.

Hız. Peygamber'e Göre Kavimlerin Ayırımında Renk Mefhumu

Gerçekte, bir kısım antropoloji âlimleri milletleri; Âri, Sâmi veya Tûrani gibi dominant ırklara göre değil, ciltlerinin rengine göre sınıflandırmışlar ve onları altı ana gruba ayırmışlardır. Bunlar beyaz, siyah, sarı kırmızı mavi ve zeytûni rengineki ırklardır. Türkler bunlardan bizim daha ziyade "buğday benizli" dediğimiz "kırmızı ırka" dahil edilmiş ve kendi rengini yegane temsil eden bir millet olmuşlardır. Ne ilginçtir ki; Hz. Peygamber yukarıda da ifade edildiği gibi "kırmızı" kelimesini bu manada etnik bir terim olarak kullanmış ve Türklerle ilgili birçok hadislerinde onları «*صغار الأعين حمر الوجه ذلف الأنوف*» "*çekik gözlü kırmızı çehreli, yassı burunlu*" bir kavim olarak bildirmiş ve onların dışında hiçbir kavmi bu isimle anmamıştır¹³.

Hız. Peygamber'in beyanları, daha açık bir ifade ile *hadislerinde* "Türkleri kırmızı ırkın biricik temsilcisi olarak zikretmesinin" bize göre daha derin ve ince bir mana zenginliği taşıdığı görülmektedir. O da Hz. Peygamber'in Türkler'e; özel olarak yaklaşması ve onlara, kendine has üslubu ile iltifat ve teveccühlerde bulunması, hatta Araplar kadar Türklere de öncelikle peygamber olarak gönderilmesi ve onun bütün insanlığı kaplayan risâlet şemsiyesi ve rahmet sığınağı altında Türklerin ayrı bir yeri olduğunu ince bir üslupla beyan etmiş olmasıdır. Nitekim bu muhtevadaki hadislerinin birinde şöyle buyurmuşlardır;

"Bana, benden önce hiç bir Peygamber'e verilmeyen beş özellik verilmiştir. Bunlardan biri, her Peygamber özellikle kendi kavmine peygamber olarak gönderildiği halde ben bütün "kırmızı" ve "siyah" kavme peygamber olarak gönderildim"¹⁴.

Diğer taraftan Hz. Peygamber etnik bir terim olarak "sarı" kelimesini de kullanmış ve «*د بني الأصفر*»
Rumlara

yani "sarı ırkın oğulları" adını vermiş ve hem de bir ihbar-ı gaybî olarak müslümanların onlarla yukarıda da ifade edildiği gibi bir çok harb yapacaklarını bildirmiştir¹⁵. Ne varki; Hz. Peygamber, nübüvvetini ilgilendiren hususlar ve çevresine verdiği mesajlarda "sarı ırkın oğulları" yani Rumlara adını hiç bir zaman zikretmemiş sadece ve yalnız "kırmızı" ve "siyah" kavme peygamber olarak gönderildiğini açıklamıştır.

Hız. Peygamber'in Araplara Olduğu Kadar Türklerle'de Peygamber Olarak Gönderilmesi

Şu bir gerçektir ki; Hz. Peygamber, bundan önceki bahislerde metin ve çevirisini verdiğimiz daha bir çok hadislerinde "kırmızı" kelimesini ırkı bir terim olarak sadece ve yalnız "Türk kavmi" için kullanmış ve Türklerin dışında hiç bir kavmi, "kırmızı çehreli" olarak nitelendirmemiştir. Böylece Hz. Peygamber "Ben kırmızı ve

¹³ Türklerin "kırmızı çehreli" bir kavim olduğunu beyan eden hadisler için bkz. el-Buharî, *Sahibu'l-Buhari*, VI, s. 35, IV, s. 156, *Sahih-u Müslim*, XVII, s. 37, Ebu Nuaym el-İsbahani, *Delâilü'n-Nübüvve*, Beyrut, 1991, II, s. 543, 544, el-Beyhaki, *Delâilü'n-Nübüvve*, Beyrut, 1985, VI, s. 336, İbn Hanbel, *el-Müsned*, II, s. 53, 271, İbn Mace, *es-Sünen*, II, s. 1372, el-Heysemi, *Mecmau'z-Zevâid*, Beyrut, 1968, VII, 311, 312.

¹⁴ Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, Th. M.S. Hâşim, Beyrut, 1994, II., s. 411, no. 521.

¹⁵ Hz. Peygamber'in; "Sizler Beni Asfar; sarı ırkın oğulları ile kesinlikle harbedeceksiniz!" şeklinde başlayan hadisleri için bkz. et-Taberanî, VII, s. 32, İbn Kesir, *K.en-Nihâye*, Tah. T.M. ez-Zeyni, I, s. 56.

siyah kavme peygamber olarak gönderildim!" derken o, bu ilahi beyanları ile öncelikle Arap ve Türk kavmine "peygamber" olarak gönderildiğini vurgulamış ve bunun kendisini diğer peygamberlerden farklı kılan beş önemli imtiyazdan biri olduğunu belirtmiş ve bundan ayrı bir mutluluk duymuştur. Ayrıca bu manadaki hadislerin hepsinde, "kırmızı kavmi" öncelikle zikretmesi Hz. Peygamber'in bu meselede *Türkler*'e verdiği önemi, önceliği ve inceliği göstermektedir.

Böylece Hz. Peygamber; daha risaletinin bu ilk yıllarında sadece "Araplara" değil, aynı zamanda ve özellikle "Türlere" de manen peygamber olarak gönderildiğini, Türklerin; onun bütün insanlığa şâmil olan risalet misyonunda ayrı bir yeri, daha açık bir ifade ile bizzat kendi yüce varlığının, Türklerin müslümanlığına kefil olduğunu haber vermiş oluyordu. Nasıl ki, Hz. peygamber; İslamın en azılı düşmanı olduğu bir dönemde Hz. Ömer'e bakmış, onun ne kadar sağlam, dürüst ve mert bir insan olduğunu bildiği ve ona güvendiği için, onun, Yüce Mevlâdan, müslüman olması için dilekte bulunmuş¹⁶. Böylece Hz. Ömer müslüman olduğu gibi, İslam dini onunla Mekke'li azgınlara ve *Kureys*'e karşı yeni bir güç, kuvvet ve şeref kazanmış oluyordu.

Evet, Hz. Peygamber bu muhtevadaki hadisleri ile, bir manada aynı şeyleri Türkler için de temenni etmiş ve Türkler'in henüz müslüman olmadıkları ve İslam dinine karşı en azılı ve şiddetli oldukları bir dönemde, sadece Araplara değil, Türklerle de "peygamber" olarak gönderildiğini vurgulamış ve onların müslüman olmalarına bizzat "kefil" olmuştur. Nitekim Hz. Peygamber bu manada *Ebu Hüreyre*'nin naklettiği bir hadisinde şöyle buyurmuşlardır;

« يا أبا هريرة) وتجذون من خير الناس أشدهم كراهة لهذا الأمر حتى يقع فيه، والناس معادن خيارهم في الجاهلية خيارهم في الإسلام وليأتين على أحدكم زمان لا يراني أحب إليه من أن يكون مثل أهله وماله. »

"(Ey Ebû Hüreyre!) İnsanların Allah katında en hayırlı olanlarının, bu dine girmeden önceki devirlerde, bu dinde; en fazla yüz çeviren kimseler olduklarını görürsün. Oysa insanlar tıpkı (has) madenler gibidir. Cahiliye devrinde hayırlı olan kavimler, İslam dinine girdikten sonra da bu dinin (en) hayırlıları olurlar. Sizden birinizin üzerine öyle bir zaman gelecektir ki; bir kişi için beni görme isteği; onun mevcut malı ve aile fertlerinin bir misli daha o kimsenin kendisine verilmesinden daha sevimli olacaktır. (Türklerden öyle insanlar gelecektir ki; onların peygamberi sevmeye ve ona kavuşma sevgisinin önüne mal, mülk ve aile dahil, fertleri de dahil hiçbir şey geçmeyecektir)"¹⁷.

H. Peygamber'in Türklere Güvenmesi

Zira Hz. Peygamber; Türkleri, peygamberliğinden çok önceki ticaret yıllarında tanımış, onlarla görüşmüş, konuşmuş, onlardan alış-veriş yapmış ve onların ne kadar sağlam, sözüne güvenilir, dürüst, mert insanlar olduğunu görmüş ve onlar hakkında çok sağlam bir kanaate sahip olmuştur. Nitekim, *Ebû Hüreyre*'nin yukarıda metin ve çevirisini verdiğimiz bir hadisi, bu konuda bizlere ışık tutmaktadır. Zira, onun bu

« لانا بهم أو ببعضهم أوثق مني بكم أو ببعضكم. »

¹⁶ es-Süyûti, *Tarihu'l-Hulefâ*, Mısır 1952, s. 112.

¹⁷ el-Buhari, IV., s. 165.

rivayetlerinden öğrendiğimize göre, bir defasında Hz. Peygamber'in huzurunda bu yabancı kavimler özellikle Türkler hakkında konuşulmuş ve Hz. Peygamber bu vesile ile şöyle buyurmuşlardır; "Benim onlarla veya onlardan bazıları ile birlikte olmam, sizler veya sizlerden bazıları ile birlikte olmamdan daha güvencelidir"¹⁸.

Nitekim Hz. Peygamber'in Türklere olan bu özel tutkusunu en iyi bir şekilde keşfeden er-Râvendî, Hz. Peygamberi "çekik gözlü bir Türk'e benzetmiş" ve daha sonra gönlünden kopup gelen fırtınaları şu şekilde izah etmiştir;

"O; ben sizin en fasihinizim"¹⁹ sözünün tathî dillisi, "seni şahid olarak gönderdik"²⁰ ayetinin güzeli, "göz atıp bakmak"²¹ ayetinin çekik gözlü Türküdür. O (Türkler gibi) "rıziıklarımız kılınçlarımızın gölgesi altındadır" demiştir. O sanki Arap değil de bir Türktür. Hira Türkistanından ok ve kuburluk ile değil de Kur'an dini ile geldi"²².

Hz. Peygamber'in Kırmızı Çehrelilere Büyük Teveccühü

Diğer taraftan bu "kırmızı çehrelî" Türklerin, yine Hz. Peygamberin hadislerine göre onun nübüvvet ve risâlet davasında çok ayrı bir yeri daha vardır. Zira Hz. Peygamber bir ilâhî misyonla bütün insanlığa peygamber olarak gönderildikten sonra İslâmın yarınlarına ve bu arada Türklere bakmış, onları İslâm ve Allah'ın dininin yücelmesi yolunda yapacakları büyük hizmetlerini bir alın yazısı olarak okumuş ve bu hususlarda çok büyük tebşiratlarda bulunmuştur. Bu cümleden olmak üzere E-fendimiz (s.a.s.) insanlığın hayrına olan küllî risâleti ve bu uğurda yaptığı çetin mücadelede, onları; "İslâmın karşısında olan süper güçlere yani İran ve Bizans gibi büyük devletlere karşı kendisi için güvenilir bir destek olarak görmüş ve bu kırmızı çehrelî kavmin yardımı ile onların servetleri, malları, karıları ve çocuklarının müslümanların eline geçeceğini, onların "İran" ve "Bizans"ı tarih sahnesinden sürüp çıkaracaklarını" bildirmiştir ki; bu Hz. Peygamber'in kıyamete kadar sürüp gidecek olan ebedî risâletinin başlı başına en büyük mucizelerinden biri olmalıdır. Nitekim Hz. Peygamber bu muhtevada onun, bu manadaki tebşirleri ile Selçuklu ve Osmanlı Türklerini vurguladığı görülür ki bu onlar için ayrı, yüce ilahî bir mazhariyettir. Böylece onların şahsında yine Hz. Peygamber'in bir büyük mucizesi daha gerçekleşmiş oluyordu. Yukarıda metin ve çevirisini verdiğimiz hadislerinin birinde şöyle buyurmuşlardır: "Şanı yüce olan Allah, şüphesiz bana (kırmızı çehreliler sayesinde) İran ve Bizans'ı ele geçirmeyi vadetti. Bundan da öte onların karıları, çocukları, köleleri ve bütün hazinelerini bana peşkeş çekti. Zira kırmızı çehrelileri (Türkleri) yardımcı kılmakla beni çok güçlü kıldı"²³.

Gerçekte Hz. Peygamber'in bu muhtevadaki ve çoğu kere, "Allah kırmızı çehrelî (kavmi) yardımcı kılmakla beni güçlendirdi" şeklinde biten hadisleri ile verdiği mesajlardan asıl maksadının yüce Türk Milleti olduğundan kimsenin en ufak bir şüphesi olmamalıdır.

Zira Türkler müslüman olduktan sonra "Batı"ya yönelmişler, İslâmın taht ve baht şehri olan Bağdat'a gelmişlerdir. Bundan maksadımız Abbasi halifesi el-Kâim

¹⁸ Nasîf, M. A., *et-Tâc fî Ehâdis er-Rasûl*, III, s. 374.

¹⁹ İbn Sad, *Tabakat*, I, s. 80.

²⁰ *Kur'an-ı Kerim*, 48; 8.

²¹ *Kur'an-ı Kerim*, 15; 88.

²² er-Râvendî, *Rahâtu's-Sudur*, s. 7.

²³ Nuaym b. Hammad, s. 343.

Biemrillah tarafından Bağdat'a davet edilen kudretli Selçuklu Sultanı *Tuğrul Bey* ve onun "*kırmızı çehrelî*" yiğit yaratılışlı Türk askerleri idi. Selçuklu Sultanlarının Şii İran ve azgın Bizans devletine karşı yaptıkları mücadeleler Türk İslam tarihinin altın sayfalarını oluşturmaktadır.

Daha sonra tarih sahnesine onların ikiz kardeşleri olan *Osmanlı Türkleri* çıkmış ve kutsal hidayet sancağını onlar devralmışlardır. Artık Hz. Peygamber'in İran ve Bizans'a karşı kendi sağlığında esaslarını ortaya koyduğu devlet politikasının gerçek manada uygulanması yine bu "kırmızı çehrelî" Osmanlı Türklerine kalmış oluyordu. Zira Hz. Peygamber asırlar önce gerek "İran" ve gerekse "Bizans"ı müslümanlara asıl boy hedefi olarak göstermiş ve onların yok olup, yıkılıp gitmelerini istemiştir. Bu manada onlar Hz. Peygambere kendi ifadesi ile "en güçlü yardımcı" olmuşlardır.

Evvet bu kırmızı çehrelî Türkler'in İslami devirlerdeki öncüleri olan Selçuklu ve Osmanlı Türklerinin, yukarıda da ifade edildiği gibi İran ve hele hele Bizans'a vurdıkları çok ağır darbeler göz önüne alınırsa, zira; Malazgirt'te Bizans'a en büyük darbeyi indiren Selçuklular, Anadolu'nun içlerine dalmışlar ve İstanbul surları önünde Osmanlı cihad erleri olarak görülmüşler ve koca Bizans devletini bir daha kalkmamak üzere tarih mezarlığına gömmüşlerdir.

Artık asırlık Doğu Roma yani *Bizans İmparatorluğu* 'nun bütün servet ve hazineleri onların karıları, çocukları, hulusa dünyalık olarak ne varsa kılıncı hakki olarak bu cihad erlerine kalmıştır. Böylece onlar Hz. Peygamber'in nübüvvetinin en büyük destekçisi ve bir büyük mucizesini de ispat etmişlerdir. Hz. Peygamber onların bu büyük harpler ve zaferlerini bir manada tebrik etmiş, onlara çok büyük iltifat ve teveccühlerde bulunarak şöyle buyurmuşlardır: "*Büyük çarpışma gününde kırmızı çehrelilere (Türkler) müjdeler olsun. Allah'a yemin ederim ki, insanlar çatlarsa da Allah onları, hem bu dünya, hem de öbür dünyada kesinlikle mükafatlandıracaktır*"²⁴.

HZ. PEYGAMBER'İN İLÂHİ VA'DİNİN GERÇEKLEŞMESİ

Gerçekte Hz. Peygamber'in bu manada Muhammet ümmetine vermek istediği en önemli mesajlardan biri de onların büyük çoğunlukla İslam dinini kabul etmeleri ve Hz. Peygamber'in tarihin akışını değiştirecek bu ilahi oluşuma bizzat "*kefil*" olmaları idi.

Her ne kadar Hz. Peygamber cismen ve öncelikle Araplara "Peygamber" olarak gönderilmişse de onun manevî risalet ve ruhanî tecellileri, daha sonraları Türkler ve Türk hanları üzerinde olacak, onun risaletinin feyzi ve bereketi Turan yurduna bir rahmet gibi yağacak ve bütün Türk boyları toptan Allah'ın dinine koşacaklardı. Tarihi gelişmeler Hz. Peygamberin bu "*kefaletini*", hem de bütün heybeti ile doğrulamış ve Türkler yüzde yüzlere varan bir çoğunlukla müslüman olmuşlardır.

Zira; *Orta Asya*'nın müslüman Araplar tarafından ele geçirilmesinden sonra gerçek manada İslam dini ile temasa geçen *Türkler*, çok geçmeden kendilerini bu yeni dinin cazibesine kaptırmışlar ve büyük bir çoğunlukla Türk boylarının hepsi müslüman olmuşlardır. Bu ise; İslam dininin Türkistan bozkırları ve Türk boyları arasında estirdiği bir "*hidayet fırtınası*", hayır! Senaryosu bir ilahi kalem tarafından yazılmış ve bir yüce Peygamber tarafından müjdelenmiş yine "*ilahi bir destan*" idi. Bu ilahi destanın asıl kahramanı ise; bir ilahi tecelli ile müslüman olan ve bu kudsî görev kendisine buyurulan *Abdülkerim Satuk Buğra Han* ve onun soyundan gelen meşhur Karahanlı hükümdarları idi.

²⁴ Nuaym b. Hammad, s. 337.

Çünkü *Satuk Buğra Han*, Türk milletini Allah'ın dinine kazandırmak için özel bir misyonla Cenabı Hak tarafından seçilip gönderilmiş çok ulu, çok yüce, çok mübarek bir kişidir. Daha sonra cereyan eden olaylar ve onun İslam dininin Türkler arasında yayılması ve milli bir din haline gelmesi yolundaki külli hizmetleri bizim bu görüşümüzü doğrulamaktadır. Çünkü Hz. Peygamberin gerek hayatı ve gerekse vefatını takip eden yıllarda nasıl ki, onbinlerce kişi müslüman olmuşsa, bu *Satuk Buğra Han* için de böyle olmuş ve yüzbin hatta milyonlarca Türk müslüman olmuştur.

Evet, *Buğra Han*, bizzat Cenabı Hakkın irşadıyla müslüman olduktan sonra tıpkı Hz. Peygamberin hayatında olduğu gibi bu büyük ve ermiş Türk Hanının gayret, himmet ve keremi ile Türkler İslam dinine akın akın koşmaya başlamışlardır. Onun müslümanlığı ve bu uğurdaki mübarek nefesi, Turan yurdunda dağlara, taşlara, ovalara, yaylalara bahar müjdesini götüren bir deli rüzgar, bir ilahi fırtına olmuştu. Şimdi Asya bozkırlarında esmeye başlayan bu yeni deli rüzgarlar, dört bir tarafta yaşayan Türk boylarına, yaylaklara, kışaklara, İslam hidayetini götürüyorlardı. Bu bir ilahi fırtına idi. Gönüllere kalplere Allah'ın yüce adını, onun varlığını hülâsa, onun ebedi, ilahi mesajını ulaştırıyordu. Nerede ise;

“Onuru gönder ilahi asırlar oldu yeter,

Bunaldı milletin âfâkı bir sabah ister!” diyerek feryadını göklere ulaştırmaya çalışan büyük İstiklal Marşı Şairi, bu haykırışlarını sanki o günler için söylemişti.

Artık İslamiyet Türkler arasında kolektif bir hidayet rüzgarı gibi esmeye başlamıştı. Buna kimsenin dayanması, direnmesi, karşı koyması mümkün değildi. Binler, onbinler, milyonlarca Türk, hayır “*karmızı çehrelî*” insanlar, bu hidayetten nasibini alıyor ve koşarak müslüman oluyorlardı. Sanki Kur'anı Kerim'deki *Nasr sûresi* ve; “*Allah'ın yardımını gelip ve zafere ulaştığında sen de görürsün ki, (bütün) insanlar*

«ورأت الناس يدخلون في دين الله أفواجا.»

bölük, bölük Allah'ın dinine koşarlar”²⁵ ayeti, aradan asırlar geçtikten sonra hem de bütün tazeliği ile bu “*karmızı benizli*”, yağız çehrelî, tunç yüzlü, yiğit bakışlı bozkır Türkleri için yeniden nazil oluyordu. Bu bakımdan biz hiç çekinmeden diyebiliriz ki; *Eğer Cenabı Hak, son Peygamber Hz. Muhammet' (s.a.s.) den sonra, insanlığa ve Türklere bir peygamber göndermeyi murat etmiş olsaydı, bu herhalde İslamî gölgesi Turan yurdu ve Türkler üstüne düşmüş ulu Türk hükümdarı Abdü'l-Kerim Satuk Buğra Han olurdu*²⁶.

Evet bu, bir manada Türk milletinin İslam hidayet ummanına yani Allah'ın dinine adeta çağlayan halinde bir akışı, bir yürüyüşü idi. Nasıl ki çayların ırmaklara, ırmakların nehirlerle, nehirlerin ise her türlü engelleri aşarak uçsuz bucaksız ummanlara ulaştıkları gibi, Türkler de karşılarında çıkan dalâlet ve küfür engellerini aşarak İslam dini ve Allah'ın hidayetini ulaşıyorlardı. Onların artık Allah'ın lütfu ile; “*Zulmetten nûra, dalaletten hidayete, batıldan hakka, küfürden imana geçmeleri ve bir hidayet ummanına ulaşmaları gerekiyordu*”. Ufukta, İslam hidayet sancağını Araplardan devralacak ve onu yedi iklim taşıyacak gaziler ordusunun heybetli şahsiyeti görünüyordu.

²⁵ *Kur'anı Kerim*; Nasr Sûresi; 2.

²⁶ Bu gelişmeler hakkında müellifin 3. baskısı hazırlanan *İlk Müslüman Türk Hükümdarı ve Hakanları* adlı eserinde çok geniş bilgiler verilmiştir. Z. K.

Ergenekon: Karanlıktan Nûr Doğru Yeni Hidayet Bayramı

Şüphesiz doğuda, Türkistan bozkırlarında milyonlara varan Türk boylarının müslüman olmaları, İslamiyetin dünya tarihinde kazandığı en büyük dini zaferlerden biridir. Bu zaferin; hem o asrın, hem de daha sonraki asırların İslam dünyası için en önemli, en büyük, en mutlu olaylarından biri olarak kabul edilmesi ve Türklük dünyasında mutlu bir yıldönümü ve daha açık bir ifade ile bir "hidayet bayramı" olarak ilan edilmesi ve kutlanması gerekmektedir.

Bu zafer; yani Türklerin büyük kitleler halinde müslüman olmaları, karanlıktan Allah'ın nûruna yönelmeleri, Türkler için ikinci bir Ergenekon olmuştur. Bu bakımdan; *Türklerin büyük kitleler halinde ihtida etmeleri Türk ve İslam tarihinin en önemli bir olayı olarak kabul edilmeli ve her sene yaz aylarında bu uyanış milli bir coşku, milli bir heyecan ve kolektif bir bayram havası içinde kutlanmalıdır.*

Şu bir gerçektir ki; milletlerin sosyal hayatlarında çok önemli gün ve tarihi büyük olaylar olduğu gibi, dini hayatlarında da çok önemli gün ve unutulması imkansız büyük ve tarihi olaylar vardır. Bu olayların milli birlik ve bütünlüğümüzde, milli şuurun teşekkülü ve bir ulu hedefe yönelmesi, milli şahsiyet ve ferdi kimliğimizin oluşumunda çok müstesna ve unutulmaz bir yeri vardır. Hemen her devirde dünya coğrafyasında çok geniş bir mekan işgal eden *Türk milletinin* müslümanlığı da işte sosyal, siyasi ve dini neticeleri itibarı ile dünyada bir eşi ve benzeri olmayan böylesine önemli ve büyük bir olaydır.

Zira bu sayede Türk milleti, İslam ümmeti ve insanlık tarihi için yeni bir devir yani "Müslüman Türkler" devrinin başlamasına sebep olmuştur. Bizim bir başka vesile ile ifade ettiğimiz gibi, şu hâdisat aleminde birbirinden büyük olayların akıp gittiği zaman nehri içinde en büyük olay, Hz. Peygamberin alemlere rahmet bir hak peygamber olarak gönderilmesi olduğu gibi, ikinci büyük bir olay da, şüphesiz Türklerin büyük kabileler halinde topyekün müslüman olmalarıdır. Dünya ve İslam tarihinde neticeleri itibarı ile böylesine süreklilik arzeden bir başka olay da yoktur.

Bu bakımdan Türklerin Allah'ın hidayetine koşmaları ve büyük kitleler halinde müslüman olmaları, Adriyatik sahillerinden Çin seddine kadar bütün Türklük dünyası, Türk Cumhuriyetleri, hatta dünyanın dört bir tarafına yayılmış Türkler tarafından büyük merasim ve şölenler halinde, yeni bir coşku ve bir iman tazeliği içinde kutlanmalıdır. Bu aynı zamanda dünya Türklüğünün "*işte, dilde ve fikirde*" birleşmesinde bir çimento rolünü görecektir, bundan da öte Türk dünyasını aynı iman coşkusu ile çarpan tek bir kalp ve bir büyük yürek haline getirecektir.

Asıl bundan sonradır ki müslüman Türkler; Hz. Peygamber'in risaletinin varisi olmuşlar ve bir cihad eri ve müminler ordusu olarak kılıncılarını on asır İslam dininin yüceliğine adanmış, Çin seddinden Viyana önlerine, Basra körfezinden Atlas okyanusu'na kadar İslam dininin bayraktarlığını yapmışlardır. Böylece onlar Hz. Peygamberin bir ilahi mucizesini doğruladıkları gibi: "Ben 'kırmızı kavme'de peygamber olarak gönderildim!" diyerek iltifat eden o yüce peygamberin ruhunu, hoşnut etmiş oluyordı.